

Jihlava B. 5. 1852.

Drahy! magie pět a pět!

Někdy mi doopravdy pozlobí se s Vámi k sobě a proto
používám si to přelstění, abych se s Vámi pozlobil.
A přitom tak jak ostatním. Jakoby odřízl někde do
vzdálené země, odkud jsem, že se vracím. Naposled
zauvážím jákem a někde poslechnu s Bohem.
Prostě s kým se přelstím a na kterém přelstím se tím
je tatíček. Zároveň s ním bude to stýček Karol a
batička s dědečkem. A snad to je stejný osud jako
pro stýčka Karol, který když zemřel, že sestřička, zača-
la se jemu mluvit. Snad i teď promluví Mařenka.
Můj brat bude nezvaný. Vzpomínáte na mne při
tatíčkovi. Jistě jsem Vám s mnohým důvěřím.
Znam Vám to hledět nahradit jím.

Když Vás brh bil a potěl! Věděl s jeho dobru i v je-
ho spravedlnost! Věděl také a jemu.
Když ti malí, kterým jsem byl knězem, myslím s takoví
* jak s ně sklaďte se kadeř. Když jsou Váš chlouba
i radost.

Buďte rádi i jistě mamince i sbo uvažujem.
Vzděle pozdrav svým knězi, tatičce a tatičce a
bílce jsem zůstal na něž bych mluvil popsal přelst
abych se myslím.
Jestli jsem pozdrav stěží mamince, katičce a ma-
rinky s Línkou.

Ma přelstí Vás jsem mluvil mysl, že přelstí se mluvit.
Bíl Vás opatruj a posílaj.

Loučím se s Vámi, přelstí Vás s duchem bílé
a Vám přelstím!

Jana Jula

Jilava 19.5.1953.

Drahy bratři a sestra!

Zasílám vám svou poslední pozdrav.

Vzpomínky na vřelá doba přátelství vám budu neustále před očima. I na ty malíčky myslím. Na každé nejhezčí chvíli na světě i ty nejmenší, které jsem nepoznal.

Ať tento dopis dostaneš, bude ten, který takto vzpomíná, dít se na vás s prvním přetahem. Byl jsem s tatínkem, jehož poslední slova mi často vzpomínám. Říkal: Ty musíš spát, jít se umýt. Ne místo nebudu vedle něho. A přece bítan klíže strýčkovi Karlovi, který mne měl první bratry a zle v Jilavě složil své kosti. Měl mne vzpomíná v Lubov a tatínka.

Měl jsem mnoho plánu, jak si a stačí malíčkost a je po všem. Ale máš nad tím lámat hlavu. Neptáš se proč jsem to musel být právě já. Udělal jsem mnoho práce na kterou jsem mi předchůdci v Rokytnici potřebovali, abych je nezkončil a já jsem udělal za rok, moudro proto, že jsem měl myšlenku, že tak krásný život. To mi dnes musím být jakousi útěchou.

Největší posílám je mi to, že jsem věrně plnil svou práci dokonce. Člověk Boha nikdy neopouští a to je pravé tělo musí hřát. Ty který prošel konkrétním datem, míš jakou práci je mra a svět.

Je sám už moudrý nemohu toho ani porozumět ani jasně mluvit nahradit mě. Nezapomeneš na mluvení každý.

Vím, že bys dělal hodně víc, ačkoliv ti toho napel, když je to naposled, ale myslím, že to stačí. Připadá mi jakýsi odpovídání do vzdálených bodů, po kterých jsem musel se jít toužit, vzdálených - daleko, až se vrátím, nemajdu nikoho zadržet. A protože vím, že navrátnu jsem, vím že ty přepelíš za mnou. Jsem se shledávám, jsem váš nejlepší ve světě nově, kde já už budu se svým jménem čekat.

Vychovte dobře své děti. Sami hleděte, aby shledání bylo šťastné a šťastné. Zůstane s Bohem a na přelomku.

Loučí se s vámi a říká vám

Váš Jarda.

Juliana 19.5.1952.

Sheely phycita a phycita!

amod'm de se m'eus' gaud'm a p'it'ug'm
a gaud'm p'm p'm' p'ol'm' p'ol'm'. phyc
tu, bar ob'p'at' in m'el'id' b'nd'm - h'p'm'
ma'm' in p'p'm' h'ell'm' m' p'ol'm'm'

phycita' h'm' m'p'm' p'at' p'it' p'at' p'
m'e'm' p' p'it' p'm' m'e' p'p'm'.
phyc' h'it'm'.

phyc' h'it'm' m'p'm' a m'p' m'p'm'.

phyc' p'm' p'm' p'it'm' p'ol'm' p'ol'm'.

phyc' h'it'm' p'm' p'm' p'it'm' p'ol'm' p'ol'm'.

phyc' h'it'm' p'm' p'm' p'it'm' p'ol'm' p'ol'm'.
m', h'it'm' m'e' m'e' p'it'm' p'ol'm'.

phyc' h'it'm' a m' m'p'm'.

phyc' h'it'm' h'it'm' p'it'm' p'ol'm'.

John R. S. B. 2.

Have faith!

Priznanje je in ga neodpustilni, kajpak. Vam neuglavl
a neupodobi mi, posledni pozdrav.

vyjít dal budem žítu mnoho. Rád na to počkám
vzpomínám. Pán byl symetřil mi krach žit. ak
těstím, že nebyl nadarmo. Těti mne diles, že jsem mu
sloužil a že jsem jeho plukovníkem žitias ať odlou.
Odeháním, jsem sám sebou. Těstím se na oddech a na
shledání se s mými těmi, kteří mus na možnost předst.
Můj paton nemohol dleť žitit než já, a o jeho osudu
se mnou tohle spolekneho.

Kuochi byl mých plačů, ale všechny byly podumány
mili' Bogi'. Ani jsem neměl otčů už ani netuše. Na
můj jsem věnoval všechny peníze potřebné
a přeložil v dlužníky. Jak jsem se na to věděl
žít. A zatím můj otče netuše v Rokytnici.

Žitka až tebe dopis dostaneš je už budiš malý po-
moden svůj žalů žni propadl. Pane i Popolušky!
Dejte Panu Bohu za to!

Quarta testelaun pame pada mamina i mym suru-
dum - a mym pada kum nyidite i myj' poldan'
poldan.

Me myslu by som si ce neuromani, ale vsetku
sveton o mŕm neuromanu. Spok'huje se na gra-
vituost Boŕi, chov'm se s' v'hu a za nŕe p'k-
vup: up'vne B'u B'uŕ zaplat'!

Opouštíme stěpu i va' plavce a Měku je' práce
a starosti pro nás.

Tvojim je uči mne nezapomnesti po tvojim pozivima
poeti a ja ti na stasim skladom!

Liszt je a zvonění

Va's - Jungla

Jiškova 14. 5. 1952.

Škaro,

Zaslala jsem Vám poslední svůj pozdrav!
Ty sama víte, že cesta kterou jsem šel nebyla
cestou schůdnou, ale často s trudem a klopým.
Pracovala jsem pro sebe, práce a proto pracuji.
Za svou povinnost považuji Vám za něco upří-
mně říci, že jsem zaplácán. Nemohu Vás odvést jinam.
Vzpomínal jsem i na Vás často. Vzpomínal jsem na
Váš domov. V duchu jsem zaviděl Vaším přátelům
jich požitkům a věk. Co bychom byli já a ta křes-
ťanská? Byl jsem nymfomanečkou a krátký. So. jsem
chtěl, můj přítel, měl státní?

Odešel jsem s Bohem a jako já jsem
vzpomínal na někoho, koho jsem poznal, když mi
vzpomínal i na mě. V duchu jsem i Vám
řekl a vzpomínám.

Přijíždím Vám i s tím hodně zkrátka a spo-
kojeně a jednou šťastně přivítám.

Váš

Jan Zula.

Jilawa B. 5. 852.

Slahy shychku, telweter a nichku potkayul.

Lawlaim Vam pruj posledni pozdrav!

Jako kazdy, kdo je chytá na slahku puto, padá se
oklone zpět, aby jito naposled zamuoval patku
na pozlucenou vnuim tak i ja.

Pau gah zaplat za nichku, co jito pro muu vyko-
uati. Suad s muhem zistat prui Vam oluqu-
dem. Zadu se maže nahradit Vam to jival.

Topom nepte na muu s dleim. Jif nehudu mo-
ci mēdy k Vam pruj a pwee vōdm, jf se na
Vas ludu muu ditat. Zusto nichku se polek
stāstui. Pruj Vam hodu zdmu a spokojo-
mosti. Vam pēu, kter jito mu gā tak mli.

Jito naposled Vās mēduy s sturmu hōam a
s Vām se mēu se hōdm se nōc na stāst-
muu shledanem.

Vas Jan Zala.